

■ Οἱ Ὀρθόδοξοι Ἅγιοι ἀποτελοῦν τὰ πραγματικά θεμέλια τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης

Ὁ Ἅγιος Οὐΐλλμπροντ πρῶτος Ἐπίσκοπος Οὐτρέχτης καὶ Ἀπόστολος τῆς Ὀλλανδίας

† 7η Νοεμβρίου 739

Ἔνα ὄραμα ὑπερκοσμίου φωτὸς ἀνήγγειλε στὴν μητέρα τοῦ Οὐΐλλμπροντ τὴν γέννησί του, περὶ τὸ 638 στὸ Βασίλειο τῆς Νορθουμβρίας, στὸ βόρειο τμήμα τῆς Ἀγγλίας.

Σὲ ἡλικία ἑπτὰ ἐτῶν τὸν ἐμπιστεύθηκαν στὴν καθοδήγησι τοῦ Ἁγίου Οὐΐλφριντ († Μνήμη: 24η Ἀπριλίου) στὴν Μονὴ τοῦ Ρίππον.

Ἐκάρη Μοναχός, χειροτονήθηκε κατόπιν Πρεσβύτερος καὶ διακρίθηκε γιὰ τὶς πνευματικές του ἱκανότητες καὶ γιὰ τὸν ζήλο του στὴν ἄσκησι.

Σὲ ἡλικία εἴκοσι ἐτῶν, μετέβη στὴν Ἴρλανδία, τὴν Νῆσο τῶν Ἁγίων, ὠδηγημένος ἀπὸ τὴν φήμη τοῦ Ἁγίου Ἔγκμπερτ (729), ὅπου ἐξῆσε δώδεκα χρόνια μελετώντας τὶς Ἅγιες Γραφές καὶ προσευχόμενος.

Φλογιζόμενος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ ὀδηγήσῃ στὴν ἀληθινὴ Πίστι τοὺς ἀκόμη εἰδωλολατρικούς πληθυσμούς, οἱ ὅποιοι κατοικοῦσαν στὴν φριζικὴ ἀκτὴ (Κάτω Χῶρες) καὶ στὶς χῶρες τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ρήνου, ὁ Ἅγιος Ἔγκμπερτ ἐπωφελήθηκε

Ὁ Τάφος τοῦ Ἁγίου Οὐΐλλμπροντ.

Καθολικός Ναός του Ἁγίου Οὐΐλλιμπρορντ.
Ἔστερνακ, Λουξεμβούργο.

βοήθεια πλήθους θαυμάτων, τὰ ὁποῖα φανέρωναν στοὺς ἄγριους αὐτοὺς λαοὺς, ὅτι ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ ἦταν μαζί του.

Ὅταν ἔγινε Ἐπίσκοπος, μετὰ ἀπὸ ἓνα δεύτερο ταξίδι στὴν Ρώμη (695), ἐγκαταστάθηκε στὴν Οὐτρέχτη καὶ συνέχισε τὶς ἱεραποστολικές του περιοδεῖες βορειότερα.

Παρὰ τὶς ἐπικρατοῦσες μαγικὲς ἱεροτελεστίες καὶ τὴν ἐπιμονὴ τοῦ Δούκα Ράντμποντ στὴν λατρεία τῶν εἰδώλων, ὁ Οὐΐλλιμπρορντ ἀξιώθηκε νὰ μεταστρέψῃ ἓναν μεγάλο ἀριθμὸν ὑπηκόων του, προτοῦ νὰ φθάσῃ στὴν Δανία, ὅπου ἐβασίλευε ὁ σκληρὸς Ὀνγκεντ.

Ἐκεῖ ὅμως βρῆκε τὶς καρδιὲς σκληρότερες ἀπὸ τὴν πέτρα καὶ δὲν κατάφερε νὰ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸν παγανισμὸ παρὰ μόνο τριάντα παιδιά, τὰ ὁποῖα ἐβάπτισε καὶ τὰ ἔλαβε μαζί του στὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς.

Διερχόμενος ἀπὸ τὰ νησιὰ Φοζιτλάνδη καὶ Βάλχερεν, ἐπολέμησε μὲ θάρρος τὴν εἰδωλολατρία, ἐπισύροντας τὴν ὀργὴ τοῦ ἡγεμόνος καὶ τὸ μῖσος τῶν ἱερέων τῶν εἰδώλων.

Ἀφοῦ ἐκπλήρωσε τὸ ἔργο, τὸ ὁποῖο τοῦ ἀνέθεσε ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Οὐΐλλιμπρορντ ἀναπαύθηκε εἰς βαθὺ γῆρας τὸ 739 καὶ ἐνταφιάσθηκε στὴν Μονὴ Ἔστερνακ (Ἐπισκοπὴ τῶν Τρεβήρων), τὴν ὁποῖα εἶχε ἰδρύσει καὶ καθοδηγήσει μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του.

Τὸ ἱερὸ Λείψανό του ἀνέδωσε τότε μία οὐράνια εὐωδία.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ἀμήν!